

BREAZUL, GEORGE

Muzicolog, folclorist

N. 14 sept. 1887, Amărăștii de Jos, Dolj - m. 3 aug. 1961, București.

Numele de stare civilă: Georgescu-Breazul, Gheorghe N.

Studiază la Seminarul central din București (1899-1907) și la Conservatorul din București (1908-1912); specializare la Berlin (1922-1924).

Funcționează ca profesor de muzică la Câmpina, Piatra Neamț și Mănăstirea Dealu (1920-1922), apoi la Oficiul Național de Educație Fizică (1925-1926); în același timp predă muzica vocală la Seminarul central din București. Din 1926 și până la sfârșitul vieții este profesor la Conservatorul din București. Împreună cu Maximilian Costin, a condus revista *Muzica* (1921-1925). A creat colecția muzicologică *Melos* (1939-1941) și a susținut concerte-lecții, conferințe, emisiuni radiofonice și de televiziune, comunicări științifice în țară și peste hotare (Austria, Germania, Cehoslovacia).

A fost membru al Societăților de muzică germană și franceză și al Societății Internaționale de Muzicologie (1927-1928). Neobosit culegător de folclor, a pus bazele Arhivei fonografice a Ministerului Cultelor și Artelor (1927).

A scris studii, articole, recenzii, în *Muzica*, *Studii de muzicologie*, *Contemporanul*, *Gândirea*, *Flacăra*, *Universul literar* (semnate cu pseudonimul G. Diacu, George Diacu), *Izvoarașul*, *Boabe de grâu*, *România literară*, *Revista de pedagogie*, *Îndrumătorul cultural* etc.

Distincții: *Premiul Academiei Române* (1931, 1933, 1937); *Ordinul Muncii* clasa a II-a (1955); *Premiul de Stat* clasa I (1955).

Opera: **Carte de cântece pentru clasa I secundară** (Craiova, 1941).

